

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/72/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717209378
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6717209378.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobkyne: H. U., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, XXX XX Y. S., proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o neplatnosť právneho úkonu a vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 18.12.2018, č. k.: 12Csp/118/2017-220, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd určil že zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX a číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzavreté medzi účastníkmi konania sú neplatné, m e n í tak, že žalobu o určenie zmlúv o revolvingovom úvere za neplatné z a m i e t a .

II. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni 2 221,53 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, p o t v r d z u j e .

III. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu zamietol v časti vydania sumy 1 291,54 eur bezdôvodného obohatenia p o t v r d z u j e a v časti o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv o revolvingovom úvere zamietavý výrok z r u š u j e .

IV. Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

V. Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol: „Súd určuje, že Zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX a číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorené medzi účastníkmi konania sú neplatné. II. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni 2 221,53 eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. III. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá. IV. Súd nepriznáva žalobkyni právo na náhradu trov konania proti žalovanému.“

2. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd takto rozhodol v ďalšom konaní, ako na odvolanie žalovaného Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 15Co/120/2018-166 zo dňa 12.09.2018 zrušil rozsudok okresného súdu vydaný v danej veci a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. V zmysle zrušujúceho uznesenia mal okresný súd prednostne ustáliť, či sa v konaní jedná o nároku z neplatnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kedy prichádza do úvahy nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo súd koná o nároku z platne resp. z čiastočne platnej zmluvy o úvere, ibaže bezúročnej

a bezpoplatkovej, nakoľko toto posúdenie má vplyv aj na aplikáciu príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní uplatneného práva.

3. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že predmetné zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX a číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným sú neplatné ako celok v zmysle § 53d Občianskeho zákonníka z dôvodu, že výška úrokovej sadzby 68,44 % a 40 % uvedená v zmluvách predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, zodpovedá úžere. Podľa názoru súdu za prijateľný je možné považovať úrok z úveru vo výške 10-15 % ročne. Následne žalobkyňou uplatnený nárok na zaplatenie žalovanej sumy súd posúdil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania uplatneného nároku sa súd prednostne zaoberal otázkou premlčania, pričom aplikoval ust. § 107 Občianskeho zákonníka, upravujúci premlčanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. Súd sa zaoberal plynutím objektívnej premlčacej doby a jednotlivými splátkami (§ 103 Občianskeho zákonníka) a dospel k záveru, že žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie zo zmlúv spolu vo výške 2 221,53 eur, ktoré plnenie nie je premlčané. Vo zvyšnej časti, a to do bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetných zmlúv, a vo zvyšku sumy uplatneného bezdôvodného obohatenia (žalobkyňa žiadala vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 3 513,07 eur) súd žalobu žalobkyne zamietol.

4. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, žalobkyňa bola v prevažnej časti v konaní úspešná, náhradu trov však neuplatnila, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a žalobu zamietol, alebo aby vrátil celú vec na ďalšie konanie súdu prvej inštancie.

6. Namietal, že z napádaného rozsudku nevyplýva žiadny skutkový a ani právny dôvod, na základe ktorého súd dospel k výsledku rozhodnutia. Súd porušil zákonné ustanovenie § 220 CSP. Uvedené zákonné ustanovenie súd porušil tým, že svoje rozhodnutie nezdôvodnil tak, ako to zákon predpokladá. Nie je úlohou a ani zákonnou povinnosťou účastníka spochybňovať napádané rozhodnutie zo všetkých do úvahy prichádzajúcich dôvodov. Žalovaný tvrdí, že postupom súdu došlo k podstatnému zmareniu práv žalovaného ohľadne podania odvolania a napádané rozhodnutie trpí tzv. inou vadou. Rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné.

7. Z napádaného rozsudku nie je zistiteľné, ako súd postupoval podľa pokynu odvolacieho súdu. Podľa súdu majú byť zmluvy neplatné v zmysle § 53d Občianskeho zákonníka, nakoľko výška úrokovej sadzby 68,44 % a 40 % spĺňa úžeru. Rozsudok nedáva žiadnu odpoveď na to, že uzavretie zmluvy bolo dosiahnuté za použitia úžery - tá je definovaná v § 39a Občianskeho zákonníka. V konaní neboli dokázané skutočnosti, ktoré by spĺňali zákonnú definíciu pojmu úžery a teda neboli dokázané ani skutočnosti pre postup podľa § 53d Občianskeho zákonníka. Za neakceptovateľné žalovaný považuje to, že okresný súd na zmluvy z roku 2013 aplikoval ustanovenie účinné od 1.6.2014, postup súdu je zaťažovaný nielen nepreskúmateľnosťou, ale aj porušením zákazu pravej retroaktivity. Z rozsudku nie je zrejmé, ako dospel k primeranej odpláte 10-15 %. Na margo toho žalobca poukázal na ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a rozhodnutia KS v BB -uznesenie sp.zn. 43CoSr/1/2018 zo dňa 27.03.2018 a uznesenie sp. zn. 14Co/1016/2014 zo dňa 30.03.2016 a ich závery ohľadom primeranosti odplaty za úver.

8. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť. Trvala na svojich doterajších vyjadreniach, ktoré sú obsahom spisu.

9. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil vo výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 2 221,53 eur, potvrdil v zamietavom výroku v časti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 291,54 eur a potvrdil vo výroku o trovách konania. Podľa § 389 a) CSP zrušil v zamietavom výroku v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv o revolvingovom úvere. Podľa § 388 CSP zmenil vo výroku, ktorým súd určil, že zmluvy o revolvingovom úvere sú neplatné tak, že žalobu v tejto časti zamietol.

10. Podľa § 390 CSP odvolací súd sám rozhodne vo veci ak: a) rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a b) odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

11. Podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak neboli splnené procesné podmienky.

12. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

13. Podľa § 387 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného obohatí, musí obohatenie vydať. Ods. 2 bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

15. Predmetom preskúmania odvolacím súdom je nové rozhodnutie súdu prvej inštancie vydané po tom, čo rozhodnutie súdu prvej inštancie už raz bolo zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ide o prípad, kedy v zmysle § 390 CSP zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom nie je prípustné, teda po tom, čo už bolo raz rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušené a odvolací súd opätovne rozhoduje o odvolaní vo veci.

16. V prejednávanom prípade okresný súd v ďalšom konaní, novým rozhodnutím rozhodol, že medzi žalobkyňou a žalovaným uzavreté zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX a číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ktoré žalobkyňa podpísala dňa XX.XX.XXXX vo M. a žalovaný podpísal dňa XX.XX.XXXX v U., na základe ktorých mal žalovaný poskytnúť žalobkyni úvery, sú neplatné. Nadväzane súd nárok žalobkyne posudzoval ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 Občianskeho zákonníka (ide o plnenie z neplatného právneho úkonu) a podľa § 107 Občianskeho zákonníka, pretože žalovaný vzniesol námietku premlčania žalobkyňou uplatneného nároku.

17. S okresným súdom možno súhlasiť v tom, že v zmluvách o úvere zo dňa XX.XX.XXXX č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX uvedené hodnoty - 70,00 % ročná úroková sadzba úveru a ročná úroková sadzba revolvingu 68,44 % sú neprimerané, neprijateľné a teda neplatné - sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi, uvedené má vplyv na platnosť zmlúv o úvere. (Podľa § 39 Občianskeho zákonníka - neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom). V zmluvách o úvere uvedená RPMN za úver vo výške 48,52 %, prevyšuje strop RPMN za spotrebiteľské úvery podľa súhrnných informácií NBS v rozhodnom čase. V období augusta 2013, kedy boli uzatvorené zmluvy o úvere, pri novoposkytnutých úveroch veriteľmi pri spotrebiteľských úveroch vo výške do 1500 eur vrátane, poskytnutých na obdobie zmluvnej splatnosti 1 až 5 rokov, podľa webovej stránky NBS bola ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 45,94 %, pričom RPMN „sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov, do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.“ Hodnota RPMN sa počíta spôsobom, ktorý určuje zákon, a vypočítava sa z výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa, ktoré sú so spotrebiteľským úverom spojené. Úrok z úveru je iba jednou zo zložiek, ktorá vstupuje do výpočtu RPMN - „odplaty“ za úver, odplata za úver je pojem širší než úrok z úveru. „Odplata za úver“ je vyjadrením skutočnej ceny spotrebiteľského úveru zahrňujúcej nielen úrok z úveru, ale aj všetky poplatky a akékoľvek náklady účtované veriteľom spotrebiteľovi v súvislosti s poskytnutím úveru. V danom prípade, úrok z úveru sám o sebe je vyšší než je prípustná výška RPMN. Podstatne a v rozpore so zákonom a dobrými mravmi prevyšuje obvyklú odplatu na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. V prípade nedostatkov týkajúcich sa výšky úrokovej sadzby, RPMN niet pochýb o tom, že žalovaný nemá nárok na zaplatenie úrokov a poplatkov z poskytnutého úveru od dlžníka, a pokiaľ ich dlžník veriteľovi zaplatil, má právo na ich vrátenie. Pre tieto nedostatky v zmluve (bez ďalšieho) však nemožno prijať záver o neplatnosti zmluvy o úvere ako celku.

18. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom a záverom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa nemala povinnosť uspokojiť nárok žalovaného titulom zmlúv o revolvingovom úvere, ktoré strany mienili uzatvoriť dňa XX.XX.XXXX. Z obsahu spisu a predložených dôkazov vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný dňa XX.XX.XXXX uzavreli dve zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX za číslo XXXXXXXXXXXX, a to spôsobom, ktorý je súdu známy z obdobných sporov, kde vystupuje spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., (žalovaný), pri ktorom pri podpise zmluvy dlžníkom (žalobkyňou) boli vyplnené len údaje bodu 5. Údaje o požadovanom revolvingovom úvere formulára zmluvy, pri ktorom je poznámka „vyplňte“ a údaje bodu 6. Údaje o schválenom revolvingovom úvere formulára zmluvy, pri ktorom je poznámka „nevypĺňajte“, boli vpísané do zmluvy veriteľom dodatočne po podpise zmluvy dlžníkom. Tak, ako v iných obdobných prípadoch, aj v danom prípade nebola preukázaná existencia dvoch vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán a možno konštatovať, že nedošlo k uzavretiu zmluvy (vyššie uvedených zmlúv o úvere) - ust. § 43a ods. 1, § 44 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, v

zmysle ktorých vznik zmluvy predpokladá, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu a bez výhrad, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Formulár Žiadosť/Zmluva po podpise žalobkyňou predstavovala návrh žalobkyne na uzatvorenie zmluvy, pričom chyba písomný prejav vôle dlžníka (žalobkyne) o akceptácii údajov o schválenom úvere žalovaným (veriteľom) - teda, že dlžník do zmluvného vzťahu s veriteľom určenými podmienkami, ktoré veriteľ vpísal do formulára Žiadosť/Zmluva dodatočne chce vstúpiť. Súhlas žalobkyne s revolvingovým úverom, vyjadrený podpisom dňa XX.XX.XXXX vo M. na Žiadosti/Zmluve, je len jednostranný úkon, ktorý nie je písomnou zmluvou a neobsahuje dohodu strán o výške úveru, o splátkach, o výške úroku a ani iných náležitostiach spotrebiteľského úveru (ide o návrh na uzavretie zmluvy). Preto veriteľ (tu žalovaný) má právo iba na vrátenie súm, aké reálne dlžníkovi (tu žalobkyňi) poskytol, ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 451 Občianskeho zákonníka), k akému záveru v konečnom dôsledku dospel aj súd prvej inštancie vo svojom novom rozhodnutí. V danom prípade na základe vykonaného dokazovania je pre rozhodnutie súdu smerodajné a rozhodujúce, že ide o majetkový prospech z bezdôvodného obohatenia právne kvalifikovaného v § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru odvolacieho súdu ide o majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu (nieť zmlúv o úvere), a keď okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol názor, že predmetné zmluvy o úvere sú neplatné ako celok, nemá to vplyv na vecnú správnosť výsledku rozhodnutia - nakoľko okresný súd konal o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a žalovaným namietané premlčanie nároku posudzoval podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní bezdôvodného obohatenia. V nadväznosti na to okresný súd dospel ku správne konečnému výsledku o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyňi, keď žalobkyňi priznal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2 221,53 eur a odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil z vecne správnych dôvodov. Okresný súd, aj odvolací súd dospeli k rovnakým právnym záverom, že v danom prípade ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd nezaložil svoje rozhodnutie nečakane a nepredvídateľne na iných (nových) právnych dôvodoch než okresný súd, odvolací súd má zato, že mu nevznikla poučovacia povinnosť podľa § 382 CSP (podľa ktorého ak má odvolací súd zato, že sa na vec vzťahujú ustanovenia všeobecne záväzného právneho predpisu ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce vyzve strany, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili). Pri rozhodovaní sa odvolací súd riadil tým, že súčasťou princípu právnej istoty vyplývajúceho z čl. 1 ods. 1 Ústavy SR je požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach, dala rovnaká odpoveď.

19. V súvislosti so vznikom zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prejednávanej príhode treba uviesť, že v obdobných veciach bolo judikovaných veľa rozhodnutí súdmi Slovenskej republiky, kde vystupuje žalovaný, v ktorých žalovaný dostal jednotnú opakovanú odpoveď najmä na otázku spôsobu uzatvárania zmluvy o úvere, resp. zmlúv o revolvingovom úvere, aký spôsob žalovaný zvolil aj v prejednávanej príhode, že ak žalovaný so žalobkyňou mienili uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, takáto zmluva súdu predložená nebola, pretože medzi nimi nedošlo k uzavretiu zmlúv o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX - zmluvy medzi nimi vôbec nevznikli. A ak si strany navzájom plnili bez právneho dôvodu, ide o nárok na vydanie (vrátenie) z titulu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

20. Súd mal preukázané, že žalobkyňa zaplatila žalovanému nad rámec žalovaným poskytnutých finančných prostriedkov spolu sumu 3 513,07 eur, z toho z prvej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zaplatila navyše sumu 1 989,81 eur (suma schváleného úveru bola 1 500 eur, reálne jej boli finančné prostriedky poskytnuté vo výške 1 277,05 eur, pritom žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 3 266,86 eur) a z druhej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zaplatila navyše sumu 1 523,26 eur (suma schváleného úveru a revolvingu bola 2 493,43 eur, reálne jej boli finančné prostriedky poskytnuté vo výške 2 000,24 eur, žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 3 523,50 eur). Vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania okresný súd posúdil uplatnený nárok podľa ust. § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a na základe vykonaného dokazovania (z výpisov splácania úveru) mal preukázané a dospel k záveru, že v trojročnej dobe nepremlčaná suma bezdôvodného obohatenia pri úvere č. XXXXXXXXXXXX je 1 392,20 eur (ide o plnenie počnúc šiestou splátkou úveru dňa XX.XX.XXXX) a pri úvere č. č. XXXXXXXXXXXX je nepremlčaná suma bezdôvodného obohatenia 823,99 eur (počnúc deviatou splátkou zo dňa XX.XX.XXXX a zrážky vykonané zamestnávateľom žalobkyne z jej príjmu od júna 2014 do júna 2017), nakoľko žaloba bola na súd podaná dňa 28.06.2017. Súd konštatoval, že žalovaný je povinný vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie spolu vo výške 2 221,53 eur. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že súd žalobu vo zvyšnej časti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia t.j. v sume 1 291,54 eur (3 513,07 eur - 2 221,53 eur) zamietol.

21. V danom konaní žalobkyňa žalobou uplatnila nárok na zaplatenie sumy 3 513,07 eur voči žalovanému z titulu vydania bezdôvodného obohatenia - žalobkyňa tvrdila, že žalovanému zaplatila viac ako bola povinná, viac ako jej žalovaný poskytol. Teda sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia žalobou o plnenie podľa ust. § 137 písm. a) CSP. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov, určovací žaloba, ktorá je preventívneho charakteru, nie je prípustná tam, kde je prípustná žaloba o plnenie, v rámci ktorej si súd ako prejudiciálnu otázku vyrieši aj otázku vzniku (či platnosti zmluvy) o spotrebiteľskom úvere. Okresný súd v súvislosti s nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia riešil otázku platnosti predmetných zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi stranami sporu, pričom konštatoval, že ide o zmluvy o úvere neplatné ako celok (odvolací súd konštatoval, že zmluvy nevznikli), a tak medzi stranami sporu ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Zároveň mal okresný súd za preukázané, že na strane žalovaného došlo k majetkovému prospachu na úkor žalobkyne (§ 451 Občianskeho zákonníka). Podľa názoru odvolacieho súdu, keďže súd žalobe žalobkyne o vydanie bezdôvodného obohatenia (žaloba na plnenie) vyhovel, týmto výrokom rozsudku je kompenzovaný žalobkyňou navrhovaný výrok o neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere. Preto odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd vyslovil - určil, že zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX a číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX sú neplatné tak, že žalobu v tejto časti zamietol (rozhodovanie o žalobnom návrhu v časti určenia neplatnosti zmlúv je v uvedenom prípade treba zamietnuť). A nakoľko rozhodovanie súdu o žalobnom návrhu (predmete žaloby) je vyčerpané rozhodnutím o primárnom petite žalobkyne v časti o určenie neplatnosti zmlúv (súd výrokom žalobu v časti o určenie neplatnosti zmlúv zamietol), kedy súd zároveň vykonal voľbu, o ktorom „z eventuálnych petítov“ navrhnutých v žalobe žalobkyňou rozhodne, tým je rozhodovanie súdu o žalobnom návrhu (predmete žaloby) vyčerpané - to znamená, že súd už nerozhoduje o zamietnutí žaloby v časti „o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv o revolvingovom úvere“, ako to urobil okresný súd, preto odvolací súd zamietavý výrok okresného súdu v tejto časti zrušil, pre rozhodnutie neboli splnené procesné podmienky (§ 389 ods. 1 písm. a) CSP).

22. Keďže odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil vo veci samej (nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia), potvrdil rozsudok aj v závislom výroku o trovách konania z dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení rozsudku okresný súd. .

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa, preto žalobkyňi patrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Nakoľko však žalobkyňi preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, bolo by neúčelné, aby o výške náhrady trov konania rozhodoval súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Preto odvolací súd rozhodol, že žalobkyňi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva (viď. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/176/2016 a sp. zn. 6 Cdo/5/2017).

24. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).